



**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

si dominus proprietate priuari deberet, hoc ad Ducis
accusationem non fieret, in primis quia ex simplici
accusatione, quia uasallus aduersus dñm intenderet,
seu non est priuandus, nisi per suā delationē dñm fe-
derat graue dispēdiū, ac dñm substinere. d. c. 1. §. itē
si delator. ergo idem in dño, qui uasallum suum accu-
saunt, dicendū est, sed per accusationē à Rege factā
non credimus Ducē graue aliquod dispendiū substine-
re debere, immo ex ijs, quę supra in alijs questionibus
dictum fore absolendū, ergo ob hanc simplicē ac-
cusationē, quę non ex falsis causis, sed ueris, non tñ legi-
timis intertata fuit. Rex suo iure priuandus non uidet.
¶ Secundo si uasallus accusando dñm excusatur suam,
uel suā iniuriā prosequēdo. l. mater. C. de calūniar.
glo. in d. c. 1. §. itē si delator. & in d. c. de forma. sed
rex accusat Ducē Vdalricum suā, ac etiā fratris sui
iniuriā prosequendo, ergo &c. ¶ Tertio qñ uasal-
lus dñm pro Principe, uel Reipub. accusat, poenā pri-
uationis non patitur argumento tex. in auth. ut cum.
de appell. cogno. S. causas. in prin. glo. no. in d. §. itē
si delator. in glo. magna, ergo nec dominus pro prin-
cipe accusando aliquo iure priuabitur, sed Regia Ma-
iestas etiam pro Cæsare Imperatore Ducem accusa-
uit, ueluti ex libello constat, ergo &c. ¶ Quarto qñ
de feudo est Imperiale, seu Regale, & sic quaternar-
ium, si contingat, qđ dominus uasallum suum accusa-
uerit, uel aliā contra ipsum feloniam cōmiserit, ob quā
seu dñs priuandus, tunc non uasallo, sed superiori do-
mino, hoc est principi aperiatur, ut uoluit glo. in d. c.
de forma. 2. §. 5. & licet glo. in c. 1. qualiter de feu-
di. contrarium dixerit, uidelicet qđ uasallo offenso
aperitur, tamē illa pedit in alio feudo inferiori, pri-
mo. n. casu, uidetur inconueniens, qđ feudum Duca-
tus, uel alterius similis dignitatis uasallo pleno iure
debetur acquiri, cum qđ dignitatum non sint capaces,
nisi iij, qui illas à principe habuerint, per ea, quę uoluit
Bar. in l. scripta. C. de uar. & diuer. rescrip. Bar. & alij
in l. i. C. de dignita. li. 10. argumen. l. & qđ ff. de iurif.
om. iud. & hanc distinctionē ponit moder. maximē
Præpos. in dicto c. 1. de forma fidei. & Moderni qui-
dam de penna in l. in sacris. la. 2. col. pen. uerf. sed po-
ne Rex &c. C. de proximis fac. ferin. lib. 12. circa fi. Bal.
in d. c. 1. qualiter dominus feu. priue. & istud sequuti
sunt Moder. Neap. uarij in locis, & faciunt, quę supra
diximus super intelligentia c. 1. §. illud quoqđ de pro-
hib. feu. alien. per Feder. Sed in casu occurrēti feudum
Ducatus est dignitatis, & ab Imperiali Maiestate du-
xit originē, ut latius dictū est, igitur Rex suo iure non
est priuandus, quamuis fortē iniuste Ducem accusa-
uerit. ¶ Non refragatur, qđ si Rex in probationibus cō-
tra Ducē defecerit, puniri debeat, quia hoc est uerū,
quando constaret de sua euidenti calumnia, at quan-
do iustum accusandi causam, uel illi uerisimilem ha-
beret, excusandus est, & hanc distinctionē ponit iure-
consult. in d. l. 1. §. calumniatoribus. cum seq. ff. ad fe-
nat. con. turp. & Imperator in l. qui non probasse. C.
de calumniato. Sed Rex contra Ducē, eiusqđ filium,
ac suos milites iustas, uel illis uerisimiles causas ha-
buit propter castrorū, & locorū Regis occupationes,
inuationes, dānorū illationes, ac depredationes, quas
Regia Maiestas se à Duce, eiusque militibus passim
fuisse preterditi, & quibus in consilio quodā dolore
ad accusandū mota censetur, ergo licet non probaue-
rit, nullo tamē mō puniri, aut grauari debet, arg. in
simili l. græchus. C. de adul. Preterea, ut iā diximus,
cōcessio abiqđ ullo ueri præiudicio, qđ Rex his de cau-
sis esset iure suo, quod in feudo dicti Ducatus habet,
priuandus, tamē illud ius feudi non uasallo esset acqui-
rendū, sed Cæsari principi, ac domino directo Ducat-
us, ut ex ijs, quę habentur per scriben. & maximē per

Præpos. in d. c. 1. de forma fidei. colligi pōt, & iā pro-
ximē diximus, & hæc pro enucleatione huius ultima
difficultatis, ac cæterarū oīum nobis propositarū di-
cta sufficiant, in quibus oībus consultationē hanc no-
stram unā cum tota præsentī causa suā Cæsareę Ma-
iestatis, suorūqđ procerum sano, ac integerrimo iudi-
cio subiicimus, & ueniā ab eadē petimus, si qua beni-
gnis auribus suis ingrata, & fortē à ueris sentētijs alie-
na dixerimus. Et ita, approbātē toto collegio nro Bo-
noniensi, de iure magis esse uilum fuit. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Vasallo committente crimen, quod parricidij appellatione potest contineri, illud non solum delinquenti nocet, sed etiam filiis suis, ut ad feudum admitti nequeant.
Et an id sit verum num. 2. cum seq. & nu. 37. & 38.
- 2 Parricidij crimen committitur occidendo uxorem, filium, & sororē.
- 3 Feudū ob crimē parricidij à vasallo commissum, non extatibus agna-
tis primi acquirētis in quarto gradu, ad dominum reuerti dēt.
Et an id sit uerum, num. 2. cum pluribus sequentibus.
- 4 Proditoriē agit, qui occidit homines de illo multum confidentes.
- 5 Vasallus proditoriē agens est feudo priuandus, & cui aperiatur,
num. 6. & 8.
Quod declaratur num. 2. cum seq. & nu. 37. & 38.
- 6 Feudum à fidelitate dicitur, & propter fidelitatem datur.
- 7 Proditionis qualitas aggravat omne crimen.
- 8 Feudum, quo vasallus propter delictum ab eo commissum siue in
dominum, siue in alium criminaliter priuatur, nunquam ad fi-
lium transit, sed uel ad dominum, uel ad agnatos.
Et an id sit verum, declaratur nu. 2. 1. 37. & 38.
- 9 Quid si feudum sit nouum, & nu. 40.
- 10 In feudo nouo factum, seu delictum patris nocet filio.
Et quomodo hoc procedat num. 40.
- 11 Delictum patris in feudo recepto pro se, & filiis simpliciter, & in-
definitē nocet etiam ipsis filiis, secus si receptum esset pro filiis
cum expressione proprii nominis illorum.
Et an, & quomodo id sit uerum num. 42.
- 12 Vasallus occidēs fratrem, uel alium etiā extraneum consensu datariū,
aut aliter uasallum domini sui priuatur feudo unā cū filiis suis.
Et quando hoc verum sit, & nu. 43.
- 13 Vasallus quoties delinquit contra legem feudi, & circa rem feu-
dalem, ipse, & eius filij à feudo excluduntur.
Quod declaratur num. 2. 1. 37. & 38. cum pluribus sequentibus.
- 14 Feudum non concessum sub certa forma speciali censetur conces-
sum in forma communi, & quomodo, & nu. 19.
- 15 Feudum in dubio censetur à domino concessum, & à vasallo reten-
tum pro filiis, & descendantibus hæreditibus, & in dubio quid
hæreditarium esse censetur.
- 16 Feudum concessum pro filiis hæreditibus dicitur esse quid hæredita-
riū, & in eo delictū paternū filiis obest, & nu. 19. & 28.
- 17 Feudum, quod est hæreditarium, ob delictum vasalli unā cum alijs
bonis ipsius delinquentis publicatur, fiscoqđ acquiritur.
- 18 Feudum ob delictum vasalli quando ad dominum, & quando ad
agnatos, exclusus filijs, & descendantibus vasalli delinquentis,
redeat, & nu. 46.
- 19 In feudo concessio secundum naturam feudi pro descendantibus hæ-
reditibus, si pater ob suum delictum illo priuatur, filius nec tan-
quam hæres patris, nec tanquam filius simpliciter succedere po-
test, & quis ad illud admittatur.
- 20 Et si filius admitteretur, non posset, uasallo, qui deliquit, natura-
liter uiuente, ad utilitatem feudi admitti, sed ea ad fiscum per-
ueniret, & quando hoc verum sit.
- 21 Filij, & descendentes vasalli propter delictum parentum feudi pri-
uatione dignum quando à successione feudi excluduntur.
Quid si delictum esset directē in dominum commissum, nu. 24.
Et feudū quādo dicatur merē, uel aliquo modo hæreditarium, &
quādo nō, sed ex prouidentia, et pacto domini cōcedētis debeat.
- 22 Delictum patris filio non nocet in eo, quod filius iure proprio, &
ex sua persona habet.
- 23 Feudum paternū quando est familiare, non est hæreditarium, neq;
sub restitutione fideicommissi vniuersalis comprehenditur.

- 25 Feudi alienatio cum consensu, & voluntate domini dicitur legitima, & iuste facta.
- 26 Feudum paternum, & feudum antiquum quod dicitur, & n. 41.
- 27 Feudum quando filiis, & descendantibus masculis iure proprio, et ex providentia, non autem ut hereditarium dicitur debitum.
- 28 Feudum in dubio semper debet censeri concessum esse, & teneri secundum antiquam formam, conditionem, naturam, & inuestituram, sub qua concedi, & teneri consuevit erat.
- 29 De feudo paterno duo fratres inuestiti censentur de eo, ut de paterno, et secundum formam, et naturam antiquam, et non ut de novo inuestiti.
- 30 Concessio feudi, seu emphyteosis in dubio semper debet censeri facta secundum consuetudinem ecclesiasticam, seu domini concedentis.
- 31 Concessio semper debet in dubio intelligi secundum antiquam, & consuetam formam, ac naturam, & ab ea non est recedendum.
- 32 Concessio rei ab ecclesia in feudum, vel emphyteosim dari solita debet fieri sub forma solita, alias non ualeat.
- 33 In feudis, eorumque concessionibus consuevit esse omnino seruanda, & in dubio secundum illam factam censetur, etiam si dictum non fuerit.
- 34 Inuestitura censetur, & habetur pro facta eo modo, quo fieri consuevit erat, quando uasallus illam a domino petiit, & dominus in mora illam faciendi fuit.
- 35 Per alienationem a uasallo factam in casu non permissio agnati non sunt feudo priuandi.
- 36 Feudum ubiqueque est expressè concessum generi, & agnationi, seu descendenti masculinae, & prouenit ab auctore, uel proauctore, delictum minus alijs non nocet.
- 37 Delictum patris an, & quando in feudo noceat filio, et quando non.
- 38 Feudum alias antiquum quomodo efficitur nouum.
- 39 Ius ad rem est longe debilius iure in re.
- 40 Feudum ab initio emptum a domino immediate pro se, & heredibus suis, & cum clausula ad habendum, & cum alijs clausulis naturam feudi alterantibus dicitur merè hereditarium, et ad seminas quoque transire potest, at feudum antiquum ex providentia debitum per uasallum cum consensu domini venditum alteri pro se, et heredibus suis, et cum dictis clausulis ementi secundum primenam naturam regulatur.
- 41 Baldus in l. qui se patris, col. 6. C. de liberis declarat.

E P I T O M E.

Feudo paterno, seu auito concessio pro se, & filiis, & descendantibus masculis, & sic ex providentia debito, filium non priuari ob delictum etiam parricidij a patre occidendo filium, uxorem, & sororem commissum, propter quod ipse pater fuit criminaliter cum publicatione omnium suorum bonorum damnatus, hic probatur.

CONSILIVM LXXVII.



- CONTRA Sigismundum olim Angeli de Rossetis, qui non obstante publicatione bonorum paternorum facta ob graue crimine commissum a dicto eius patre, admitti uellet ad quoddam feudum auitum, de quo infra, plura uidentur facere, & in primis, quia, etiam ciuilitate procedendo secundum legem feudi, quando uasallus committit crimine, quod parricidij appellatione contineri potest, illud non solum nocet delinquenti, sed etiam filiis suis, ut hi ad feudum admitti non possint per Paul. de Cast. in l. adoptiuum. §. si patronus. & ibi Moder. ff. ius uocant. optimus tex. in c. 1. §. si uasallus culpa. & ibi feudistae cōiter. si de feudo fuerit cōtrouer. inter dominum, & agnatos. c. 1. §. si uasallus feudo priuatus. iuncto. c. 1. §. denique. quod fuit prima causa beneficii amissionis. & in c. 1. an ille, qui interfecit fratrem. sed
- 2 Angelus, qui a camera fiscali feudum tenebat, & commisit crimine parricidij, occidendo uxorem, filium, & sororem suam. l. 1. ff. de parricidijs. & uxorem interficere est maius peccatum, quam matrem occidere, & ideo grauius est puniendum. c. admonere. & ibi gl. & protul. 33. q. 2. & aliqui agnati Sigismundi primi acgrentis, qui sunt in quarto gradu, non extant, ergo & illud feudum ad dominum debet reuerti, ut

etiam uoluit Rom. in l. si finita. §. si de uetustate dam. infec. ¶ Secundo & iste Angelus pater diuinius interfecit non solum dictas plures famulum, & quandam famulam, qui omnes de dicto multum confidebant, & consequenter pater se uidetur iuxta ea, quae habentur per doctores in l. 1. §. Praposi. & alios in d. c. 1. an ille, qui interfecit fratrem. & ibi Praposi. & hinc per eundem & quia, qui feudum dare possunt in 12. col. & in d. c. 1. an ille, qui interfecit fratrem. per eundem & alios lib. 1. c. 1. §. 36. dist. 1. ¶ Preterea feudum dicitur a fidelitate, & propter fidem, ut in c. 1. per quos fiat inuestitura. uasallus tunc aliquem interficiendo committit in fidei ditor dicitur, qui illum offendit, seu occidit, confidebat, ut habetur in d. c. 1. ergo feudo. & illud non solum, nec domino aperiri debet, ut in c. 1. §. si de uetustate lib. 1. c. 1. §. 36. dist. 1. ¶ Tercio ipse Angelus per huiusmodi grauissimum scelus fuit damnatus cum publicatione bonorum suorum, & taliter amisit feudum, & quod non ad filios, & ad transfere debuit, ut hinc per Bald. in l. 1. in iudic. & in d. c. 1. an ille, qui interfecit fratrem, & in d. §. si de uetustate lib. 1. c. 1. col. 1. ¶ Præterea uasallus priuatur, seu priuandus est feudo propter delictum aliquod, siue sit commissum in domino alium, nunquam filius ad feudum uocatur dominus, uel agnati ad illud admittuntur, ut in d. c. 1. §. denique. quod fuit prima causa beneficii amissionis. & in d. c. 1. §. si uasallus seu priuatus. ibi nullatenus bit. & d. c. 1. §. si uasallus culpa. si de feudo hinc trouertia. & hac est uera, & communis opinio, hoc uolunt tam in locis alleg. quod in l. adoptiuum, ubi Paul. de Cast. & in d. §. si de uetustate lib. 1. c. 1. §. hoc quoque. de succ. feud. per Bald. denique. & dicit Iser. in d. c. 1. in prin. si uasallus, & filius propter delictum patris semper excluditur feudo, quod ob tale crimine pater feudo de iure priuatur. ¶ Quarto & quando ius in feudo non priuatur crimine digni priuatione feudum ad dominum reuertitur, ut habetur in c. 1. de prohibita alienatio. feud. per Federic. de clar. in d. c. 1. §. denique. & in d. c. 1. §. si uasallus culpa. & ubique doctores, maxime Praposi. & alios in d. §. si de uetustate lib. 1. c. 1. col. 1. Salicet in l. 1. §. si de uetustate lib. 1. c. 1. §. si uasallus culpa. & ibi feudistae cōiter. si de feudo fuerit cōtrouer. inter dominum, & agnatos. & ponit Bald. in d. c. 1. §. si uasallus culpa. sed nos ius in feudo nouo, quoniam de antiquum respectu illius, qui feudum alienauit, sensu domini, & suorum descendantium, tamen illorum, qui ex titulo emptionis feudum acceperunt, censetur esse nouum, ut uoluit Alex. in consil. 28. in 1. & penul. colum. an ergo propter delictum illud, quo uasallus priuandus, feudum non debet ad filium, & ad transfere, sed ad dominum. ¶ Quinto & si dominum Andream de Iser. in d. c. 1. in prin. si uasallus seu priuatur. quamuis delictum patris

et filius, quā pater recepit pro se, & filiis, nominatim
expresim nomen propriū illorū, tñ qñ pater rece-
pit pro se, & filiis simpliciter, & indefinitē, tunc deli-
ctū ob quod de iure uasallus priuatus est feudo, no-
cet etiam filiis, ut non possint admitti, & ideo in casu
nostro licet feudum dicatur concessum pro filiis, & de
scendentibus, tñ debet delictum paternum ipsis filiis
nocere, quia filii habent esse à patre, ut in l. liberorū.
ff. de verb. sig. & propterea macula patris aspergitur
& obesse debet filiis. argum. l. quisquis. C. ad leg. iul.
Maie. l. 1. §. cum liberis. ff. si quis aliquem testa. prohi-
bue. l. diuo. C. de quaest. nō. nā censetur esse una,
eademq; persona cū parentibus. l. si. C. de impuberū,
et alius similit. & plus puniuntur parentes in psonis si-
milit. quā in propria persona. l. isti quidē. in si. ff. qd
metus causa. & secundū l. l. delictū patris semper no-
cet filiis, quia filius non diligit, quē pater odit, seu in
quē deliquit. cū unus. ff. de alimen. & ciba. lega. l. qd
si nolit. §. qui assiduā. ff. de ad. l. edict. ¶ Sexto ¶ uasal-
lus, qui fratrem suum, aut nepotē ex fratre confeda-
tarius occidit, priuatur feudo unā cū filiis suis, quia
fisco, ut deliquit respectu feudi, & in legem feudi cōmiserit, &
ideo dominus ex hoc iniuria afficitur, & maximē si
fratrem suum occideret, ut totū, & integrum feudū
haberetur. ut est tex. in d. c. 1. an ille, qui interfecit. fratrē, &
ibi Bal. Prapoli. & alii. & in d. c. 1. §. similiter. qbus mo-
dis seu amittit. c. 1. §. denique. q fuit prima cā benefi-
amittere. Ex quibus infertur secundū Bal. & alios in d.
c. 1. an ille, qui interfecit. fratrē, q si uasallus interficiat
etiam extraneum, qui esset uasallus domini sui, feudo
priuatus esset, in quo nō succederent filij homicidæ,
quia deliquit circa rē feudalem domini, ¶ & quoties
uasallus delictum committit ¶ legē feudi, & circa rē
feudalem, priuatur feudo, & filii eius excluduntur, ut
habet Hostien. in c. 1. & in c. 2. §. ad hanc. extra de feud-
is, & hac est ratio, quare uasallus interficiendo fratrē
domini civiliter, & secundum legē feudi non pri-
uatur feudo, ut hñ in d. c. 1. an ille, qui interfecit. fratrē. &
ibi Bal. l. l. Prapoli. & alii, nisi uasallus interfecisset
fratrē domini proditorie, uel in iniuriā, & offensam
domini, quia tunc uasallus, & filij sui feudo priuaren-
tur, per Bal. Prapo. & alios in d. c. 1. an ille, qui interfecit
cit. fratrē. Alex. in d. l. si finita. §. si de uetigalibus. in
11. col. sed dictus Angelus, ultra qd plures alios in-
terfecerit, occidit etiam filium proprium, qui erat de
uocatus ad feudū, ut de descendētibus primi Sigismū-
di, ergo &c. ¶ Septimo considerandū est, ¶ q non re-
peritur, Sigismundum antiquum, à quo descendit Si-
gismundus modernus, fuisse aliquo tēpore de dicto
feudo specialiter à domino directo inuestitū sub cer-
ta forma speciali, ergo debet dici feudum habuisse, &
tenuisse in forma cōmuni, uidelicet pro se, & heredibus
suis, hoc est pro descendētibus, & heredibus. argum. c. 1. §. si de uetigalibus. de aliena. feudi. & not. in l.
ex facto. in si. ff. ad trebel. & uolunt Doct. cōmuniter,
¶ q in dubio feudū censetur sic fuisse concessum, &
à uasallo retentum pro filiis, & descendētibus hære-
dibus, & qñ in dubio quid hereditarium esse cen-
seatur, ut per Alex. in consi. 18. in 2. col. & in consi. 26. in
5. vol. & in cōf. 23. eo. lib. & probatur in c. 1. de eo, qui
sibi, & heredibus. ibiq; Bald. & alii. & in c. 1. an agna-
ti filius. & ibi Docto. habetur per Alex. in consi. 6. &
consi. 10. in 3. vol. & in consi. 18. 19. & 28. in 5. vol. & in
consi. 1. in 4. vol. & in cōf. 13. in 5. vol. in pen. col. Dec.
in consi. 30. ubi uolunt, ¶ q feudū concessum pro filiis
heredibus dicatur esse quid hereditarium, secundū
quod etiam uoluit Bal. in l. liberti. in 6. col. C. de ope-
libert. & in l. cum uirum. C. de fideicom. & per Alex.
in l. si patroni. ff. ad trebel. in l. etiam. ff. solu. matri. &
in l. quod dicitur. ff. de verb. oblig. & ideo transire pōt

solum ad descendentes qui sunt hæredes, ut in locis
proximè allega. quo fit, ut mixtum dicatur. Cū ergo
in casu nostro feudum fuerit hereditarium, seu in se
habeat qualitatē hereditariam, sequitur, q propter
delictum Angeli patris Sigismundi iunioris feudum
non potuit acquiri Sigismundo filio, sed agnatis pro-
ximioribus, si extent, ut supra, alioquin ad dominum
dicetur deuolutum per prædicta, & per ea, quæ uoluit
Alex. in d. §. si de uetigalibus. in 13. col. & est de men-
te omnium Doct. maximē in d. c. 1. si uasallus seu. pri-
ue. ubi Bal. relatis pluribus opinionibus super hoc ar-
ticulo, utrum filius feudo priuetur propter delictum
patris, concludit, q si filii, & descendentes sunt uoca-
ti ad feudū simpliciter, quo casu, ut hæredes dicuntur
uocari, uel expresse ut hæredes, tunc secundum legē
feudi delictū paternum ipsis filiis obest. Quinimmo
17 vñ dicendum, ¶ q in casu nostro feudū sit publicandū,
& fisco acquirendum, & dicatur transire cum aliis bo-
nis ipsius Angeli delinquentis ad fiscum, qñ feudum
fuit acquisitū, & emprum à Sigismundo antiquo cum
consensu domini pro se, & heredibus, & successori-
bus suis, cum clausula ad habendum, & tenendum in
ampla forma: quō fit, ut feudum dicatur merē hære-
ditarium, & transitorium etiā ad hæredes extraneos,
& qñ in eo non sit seruanda natura ipsius feudi. argum.
eorum, quæ uoluit Alex. in consi. 23. in 1. vol. &
in l. si patroni. ff. ad trebel. bonus tex. in c. 1. de feudo
non habent. propriam naturam feudi. & in c. 1. §. pen.
si de feudo fuer. conten. inter dominum, & agnatos.
& per Bal. in d. l. cum uirum. in ult. col. C. de bonis li-
berti. Nam feudum potest cōcedi, ut transeat etiam
ad omnes hæredes extraneos, & tunc dñ merē hære-
ditarium, & non seruat naturam feudi, & ideo hoc casu
feudum propter delictum uasalli non transit ad filiū,
nec ad agnatos, neq; ad dominū, sed transit cum pu-
blicatione bonorū, ut uolunt Roma. & Alex. in d. §. si
de uetigalibus. in 13. col. sic enim transire censetur
cum vniuersitate bonorum, ut ibi. & argum. l. quādā.
ff. de acq. rerum domi. l. in modicis. cum simi. ibi not.
ff. de contrahen. empr. & c. ex literis. extra de iure pa-
tronatus. ¶ Octauo ¶ dictum Sigismundū filium mul-
tum stringit doctrina Bal. in l. qui se patris. in 6. col. C.
vnde liberi. qui dicit, collige argumentum secundū
Odofredum, q si meus auus acquisiuit feudum pro
se, & liberis suis, & pater meus cōmiserit aliquid, pro-
pter quod bona sua publicari deberent, quāuis de ri-
gore iuris ego possem in feudo succedere ex persona
aui tanquam in feudo antiquo ex prouidentia domi-
ni, & aui. arg. l. & emancipatum. ff. de senato. l. adopti-
uum. §. patronum. ff. de in ius vocan. tñ secundū usum
18 feudorum aliter est distinguendum, ¶ uidelicet, q aut
uasallus deliquit in dominum directē, ita q perdere
debeat feudum, & tunc feudū reuertitur ad dominū,
ut si in iniuriā habeat ultionem, non aut transit ad fi-
lios, nec ad descendentes, neq; ad agnatos uasalli, nec
etiam confiscatur, ut in d. c. 1. §. denique. aut uasallus
deliquit in alium, quā in dominū grauiter, & enor-
miter, & tunc feudum secundum legem feudi nō re-
dit ad dominū, sed ad agnatos uasalli, exclusis filiis,
& descendētibus, ut in d. c. 1. §. si uasallus culpā. si de
feudo fuerit controuer. & in c. 1. si uasall. seu. priue. &
ubique not. ibiq; per Nicolaum de Martarellis in sua
lectura. & est ratio primi casus, quia propter culpam
patris cōmissam in dominum, pater, & filius dicuntur
facti inimici ipsius domini. argum. l. 1. C. si quacun-
que præditus potesta. & argum. l. diuo. C. de quaestio-
nibus. Secundi autem casus ratio est, quia patri pena
non esset, si solum ipse priuaretur feudo, & nō filius,
cum pater pariter, immo plus gaudeat ob filium, quā
ob se ipsum. argum. l. isti quidem. in si. ff. quod metus
causa.

denibus simpliciter iuxta ea, que uoluit Bal. & sequitur in d. c. i. an agn. uel filius in 3. col. ibiq. Moder. in d. c. col. Alex. in consil. 28. in 5. uolu. Iaco. Aluaro. Prepo. Bal. & alii in c. i. de eo, qui sibi, & heredibus. in l. 2. de suis & legit. in c. i. de success. feu. & in c. i. §. & quia de his, qui feu. da. possunt. uel etiam quando feudum esse concessum pro heredibus masculis, uel ex suo corpore descendentes, uel pro heredibus de familia, aut agnatione, ualde sanguine, ut uoluit Bald. in l. Carus. ff. solu. matri. in l. liberti. in fin. C. de operis. in l. Gallus. §. etiam si a parente. ff. de liberis, & posth. & ibi Alex. & per eundem in d. l. quod dicitur. in 10. col. qui attestatur hanc esse eodem opinionem, & optime pbat in c. i. §. licet diuersum. de aliena. feud. & optime faciunt ea, que uoluit Bal. in l. cum uirum. in ult. col. C. de fideicom. uel quando fuisset concessum pro se, & genere suo, ut uoluit Bal. in c. i. si uasallus. in l. secundo pbat. post Dy. in c. non det. de reg. iur. in 6. Idem si esset feudum familiare, ut quia esset concessum pro se, & familia, aut p. domo, ut no. uoluit Bald. in d. l. cum uirum, in si. uer. & facit id, quod habetur in l. h. C. de heredi. dign. in l. eum ita. §. in fideicom. missio. in l. peto. §. fratre. cū ibi no. ff. de leg. 2. & in l. Gallus. §. quidam redit. ff. de lib. & posth. tunc propter delictum patris, seu alterius ascendens filius, seu descendens feudum non esse priuandus, sed ad illud admittendus, quia delictum patris non debet nocere filio in eo, quod habet filius iure proprio, & ex persona sua. l. diui. in si. ff. de iure patronatus. l. si patroni. ff. ad treb. l. eum, q. ff. de interdictis, & relegatis. ut uoluit Io. de Imo. in c. i. in 1. col. extra de feudis. & in l. si finita. §. si de uasallibus. ibiq. Pan. de Cast. & Rom. ff. de damno ini. feudo quem refert, & sequitur ibi Alex. in 14. col. qui multos Doct. allegat hoc tenentes, & ipse attestatur hanc opinionem esse eodem, dicitq. per istud limitari tunc in c. i. uasall. feu. priue. & illud, quod uoluit Bart. in d. l. cum qui. idem & clarius dixit, & sequutus fuit Alex. in consil. 19. in 4. & 5. col. in 5. uol. & in consil. 2. in 5. col. eod. uol. idemq. uoluit Pan. de Cast. in l. ad op. priu. §. si patronum. ff. de in ius uocan. Dy. in c. nō debet. de reg. iur. in 6. Calcanus in consil. 73. in 2. col. Pan. de Cast. in consil. 2. 18. in 2. uol. incipien. pramittendum est. Cy. & Salice. in l. 2. C. de libertis, & eorū lib. Bal. in c. i. hoc quoque de success. feu. uer. pone. & est de mente Bar. in d. l. cum qui, & idem sequitur Bal. in c. i. uasall. feud. priue. cum si. adductis per Alex. in d. §. uasallibus. & in consiliis allegatis, & fuit de mente Ioan. Andr. & Abba. in d. c. fin. extra de feudis. ff. de dicit Bal. in d. l. cum uirum in ult. col. q. qñ feudum paternum est familiare, ut quia concessum p. familia, & genere, uel pro heredibus masculis, tunc non dicitur esse quid hereditarium, & ideo non comprehenditur sub restitutione fideicommissi uniuersalis, secus si esset feudum hereditarium, ut quia esset concessum pro se, & heredibus simpliciter, uel pro filiis heredibus, idem uoluit Alex. post alios Doct. cōmunit in d. l. si patroni. ff. ad Treb. ergo sicut uasallus per uiam fideicommissi non potest filiis praeiudicare in feudo auito, seu paterno, quod ipsi filiis debent iure proprio, & ex prouidentia, quoniam in illo patrenon potest filios grauare, eodem modo non poterit in filiis praeiudicare mediante crimine, & auctoritate: & ita expresse uoluit Bal. in d. c. i. si uasallus feudo priuatur. & prædicta uidentur procedere etiā, quando uasallus delictum commississet directe in domino, propter quod esset feudo priuandus, & aliā feudum de iure deberet ad dominū redire, iuxta text. in c. i. §. denique. que fuit prima causa beneficii. amittē. quia si fuisset concessum pro filiis, & descendentes

masculis (quo casu dicitur spectare ad descendentes iure proprio, & ex prouidentia domini) tunc in tali feudo ipsi filii, & descendentes masculi succedere deberent, & delictum paternum eius non noceret, ut uidetur expresse de mente Bal. in d. c. i. §. denique. in 1. col. quia Pau. de Cast. in l. 1. C. de bon. liber. & in l. 2. C. de libertis, eorumq. liberis. Prius uelut, quando delictum esset commissum directe in dominum, nam ut is habeat suae iniurię ultionē, feudum reuertitur ad ipsum d. §. denique. sed, ut dixi, contrariū uoluit Bal. in d. §. denique. loquendo ē, quando delictum esset commissum in dominum, & idem fuit de mente Petri, & Cyni in d. l. 2. C. de libertis, & eorum liberis. & sequitur Salice. ibi. Quare si hoc uerum est in casu, qñ delictum fuit directe commissum in dominum, ergo multo magis hoc dicendum est in casu, in quo delictum esset commissum in alium, quā in dominū, quia, ut oēs fatētur, minus acquiritur feudū domino, quādo commissum fuit delictum a uasallo in alium, quā qñ in se, ut est tex. in d. §. denique. Præterea uoluit Paul. de Cast. in d. l. 2. in penult. col. q. aut delictū fuit directe commissum in dominum, & tunc feudū reuertitur ad dominum, ut habeat suae iniurię ultionem, etiam si feudum fuisset concessum pro se, & liberis, & descendentes masculis, aut delictum fuit commissum in aliū, & in dominum simul, & tunc delictum non nocet filiis, & descendentes, pro quibus fuerat concessum, quia iure proprio ad illud admittitur, idem ergo, & magis, quando delictū fuisset commissum simpliciter in alium: sed in casu nostro, siue dicamus delictum fuisse commissum simpliciter in alium, qñ in dominum, siue commissum fuisse in dominum, & in aliū simul, quia uasallus interfecit filiū suum, qui erat de uasallis domini, hoc est de uocatis, quo casu delictum dicitur respicere feudū, & dominum, ut dictū fuit: item interfecit uxorem, sororem, & famulos, ergo sequitur, qñ hmoi delictum non det nocere filio, si feudū dicebatur filiis, & descendentes iure proprio, & ex prouidentia debiti. Quinimodō uel uelle Pau. de Cast. in d. l. 1. C. de bon. liber. in ult. col. & in l. adoptiuum. §. paternum. ff. de in ius uocan. q. etiam si feudum sit nouum, hoc est acquisitū a patre pro se, & filiis, & descendentes suis, hoc in casu delictū patris, quod fuit in alium, qñ in dominū commissum, non debeat nocere filiis, nec descendentes, quia uult differentiam esse inter feudum nouū, & paternū, seu antiquū, quando feudum esset concessum simpliciter, & sic esset hereditariū, secus qñ esset concessum pro filiis, & descendentes. quia tunc nō habetur distinctio, an sit nouū, an antiquū, seu paternū, & idē est de mente Sali. in d. l. 2. post alios. ergo ex prædictis infertur, qñ si in casu nostro feudū erat debitū, seu concessum filiis, & liberis nō ut heredibus, sed ut filiis, & iure proprio, delictū paternū non poruit in feudo præiudicare filio, qñ ipse ad feudū possit admitti. Quod aut in casu nostro feudū sit paternū, seu auitū, constat ex iis, quæ in facto præsupponuntur: nam Sigismundus antiquus auit Sigismundi moderni fuit ille, qui acquiritur feudū, ex titulo emptionis factæ cū consensu, & uoluntate dñi, & sic legitime, & iuste, & quia licet feudum alienari non possit, tamen quādo alienatio facta fuit cū consensu, & uoluntate domini, dicitur legitime, & iuste facta, ut in c. i. in prin. de alien. feud. pater. & per Præpositū, & alios in c. i. in si. quæ fuit prima cā beneficii. amitt. & ibi Bal. & Iser. c. i. §. Titius. & ibi scribētes. si de feudo fuerit controuersia inter dominū, & agnatos, & habetur in c. imperiali. §. i. de phib. feu. alie. p. Federicū: unde cū fuerit acquisitum feudū ab auito Sigismundi iunioris, sequitur, qñ feudū quoad ipsum Sigismundū iuniorem dicitur esse auitū, & paternū, capiēdo

- piendo paternum feudum ad differētiā noui, quia
 26 paternum dicitur esse illud propriē, quod est vique
 ad quartum gradum inclusiue, ab inde infra dicitur
 antiquū, ut in c. 1. §. hoc quoque. de feudi successio. &
 per Bald. in auth. defuncto. in 2. col. C. ad Tertullianū.
 Abusuē tamen omne feudum, quod fuit parentum,
 & ascendentium, dicitur paternum, ut in c. 1. de suc-
 cessio. feu. & in c. 1. de successione fratrum, uel de gra-
 dibus. Bal. in c. 1. §. & quia. de his, qui feudū dare pos-
 sunt. in præludijs feudorum, in 6. diuisione. & quam-
 uis feudum, de quo agitur, potuerit dici nouū respec-
 tu Sigismundi moderni feudum dicitur auitum,
 & paternum, ut in terminis colligitur ex ijs, quē uo-
 luit Pau. de Cast. in consil. 160. in 2. lib. in 2. col. item
 27 qd feudum etiam in terminis nostris non sit heredi-
 tarium, sed debitum filiis, & descendētibz masculis
 iure proprio, & ex prouidentia, demonstratur, nā
 in facto præsūponitur, qd de natura huius feudi fue-
 rit ante, quā perueniret ad manus primi Sigismun-
 di, qd transiret ad filios, & descendētes masculos, tā-
 quam ad filios, & descendētes, & nō ad eos tanquā
 ad heredes, quia fuit concessum simpliciter à Came-
 ra Ducali pro filiis, & descendētibz masculis: item
 præsūponitur in facto, qd Camera Ducalis consueta
 est dare, & concedere sub ista forma, uidelicet pro se,
 & filiis, & descendētibz masculis, & non sub alia
 forma, ex quibus infertur, qd feudum istud, tam atten-
 ta speciali antiqua ipsius feudi, qd etiam atten-
 ta generali consuetudine ipsius Camera Ducalis, qd
 dicitur esse directā domina feudi, dēt iudicari nō hē-
 reditarium, sed ex prouidentia, & iure proprio debi-
 tum filiis, & descendētibz masculis ipsius Sigismun-
 di antiqui, tum quia qd in dubio semper cēferi debet
 28 feudum esse cōcessum sub antiqua forma, & sub qua
 consuetum erat feudum concedi, & ideo in dubio sē
 per debet intelligi, ut ille, ad quē peruenit feudum, il-
 lud habeat secundum anteriorem naturam, & anti-
 quam inuestituram, & conditionem, ut est text. in c.
 1. de uasallo decrepitā etatis. & expressē hoc uoluit
 Alex. in consil. 29. in 5. uolu. in 6. col. in uersu. nunc de
 quinto. arg. tex. in l. itē qritur. §. qui impleto. ff. loc. l.
 penul. §. vxor. ff. sol. matr. c. 1. de nat. success. feu. c. 1. in
 finalibz. uerb. quid sit inuestitura feudi. & optimē facit
 id, quod uoluit Bal. in l. vnica. C. quando non peten-
 partes. in pen. col. in uersu. sed quid sit dominus. & per
 Paul. de Cast. in consil. 45. in 2. lib. in 2. col. ibi in dubio
 autem, ubi concessiones, & inuestitura de feudo ali-
 quibus in dubio semper intelligi debent esse factā se-
 cundum conditiones, & pacta contenta in primis, &
 antiquis inuestituris. arg. c. 1. de eo, qui finem fecit a-
 gna. in fi. & arg. c. 1. de fratre de nouo benef. inuesti.
 29 & in c. 1. de duobz fratribz à cap. inuest. Item qd quan-
 do duo fratres inuestiuntur de beneficio, quod fuit pa-
 ternum, cēsentur inuestiti tanquam de paterno, &
 non tanquam de nouo, & secundum formam, & na-
 turam antiquam, si de illa constaret, alioquin esset p-
 banda, ut per Pau. de Cast. in d. consil. & per Bal. in d. l.
 unica in penul. col. & dicit D. Præpositus in præludijs
 feudorum in sexta diuisione, qd constito de aliqua
 priora inuestitura feudi, in dubio præsūmi debent se-
 quentes concessiones secundum antiquas, secus si de
 prioribus antiquis inuestituris non constaret, & facit
 id, quod uoluit gl. in l. quod dicitur. ff. de impen. in re-
 bus dota. factis, in fin. princ. & prædicta sunt etiam de
 mente Alexandri in consil. 2. & in consil. 15. in 5. uolu.
 30 tum etiam quia qd in dubio semper debet cēferi facta
 concessio feudi, seu emphyteosis secundum, & prout
 est de consuetudine ecclesiæ, seu domini conceden-
 tis, qui in dubio præsūmitur concessisse, prout ipse

erat consuetus concedere, argumento lo-
 lit. §. qui assidua. ff. edil. edicto. Bal. l. 1. in
 successio. edicto. Bart. & alij in authen. qui
 sacrosan. eccl. qui dicunt seruandam esse con-
 nem antiquā cōcessionē, & Bal. in l. etiam
 31 inquit, qd in dubio non est recedendum
 suera, & qd concessio semper in dubio inue-
 secundum antiquam, & consuetam naturam
 & per Alexandrum in consil. 5. in 5. col. in 5.
 32 Tres cōsueti dari in feudum, uel in emphy-
 ecclesia debet concedi sub forma solita, alio-
 let, quoniam debet fieri, & in dubio cēferi
 ita secundum modum consuetum, ut per l.
 auth. qui rem. & per multa alia, quæ allegat
 in d. consil. & et in consil. 160. in 2. lib. in 2. col.
 no. per Bar. in l. si mihi, & Titio, l. ultima co-
 bo. oblig. & ibi Alex. & per Bart. & Bal. in ar-
 ruinas. C. de sacros. eccl. & dicit Bal. in pre-
 33 dorum, qd in feudis, & eorum concessio-
 fuerit omnino esse seruanda, immo in d-
 tur facta secundum consuetudinem feudum
 dictum non fuerit, argumento eorum, quæ
 per Baldum in d. l. si de success. edicto. & per
 in l. 1. in 2. quest. C. pro socio. & faciunt no-
 & Alexand. in l. semper in stipulationibus
 lis iuris. & per Bar. in l. nemo est, qui nesciat
 bus reis. & per Abbatem in c. cum man. in
 tra de constituto. & ibi moderni, & habetur
 lum in §. emphyteosis. in auth. de non ali-
 permutan. reb. & p. Alex. in cōf. 125. in 2. col.
 34 ¶ Præterea, ut in facto præsūponitur, qd Sig-
 antiquior emit feudum de consensu domini
 qui ab ipso Sigismundo, aut successore
 pellatus fuit, qd deberet inuestituram facere
 secundum quod consuetum fuerat feudum
 cedi. Vnde cum per ipsum Sigismundum
 rit, quo minus fieret inuestitura, & domi-
 mora faciendi inuestituram, sequitur, qd
 mundum, & successores suos debet habere
 & eo modo, quo consueta erat fieri, argu-
 li. cum ibi not. ff. de conditio. & demon. l. 1.
 c. 1. post prin. de capitu. Corradi. & in c. 1.
 re miles. & in c. Imperialem. §. præterea. l. 1.
 bira seu alie. per Federicum, ubi sufficit et
 catur, & cēleatur inuestitura facta, qd quā-
 mino petierit, excusatur enim, si illam peten-
 nis facta non fuerit, alioquin esset in potest-
 ni, qui denegaret, & negligeret facere inuesti-
 qd uasallus, qui non esset in aliqua mora, seu
 retur, quod iniquum, & absurdum esset dicit
 Pau. de Cast. in consil. 85. in 2. lib. in ult. col.
 questio ista uertitur. Et in simili bene facit
 cit Alex. in consil. 2. in 5. col. in 5. uolu. ex
 in c. 1. §. denique quæ fuit prima causa benefi-
 35 qui inquit, qd per alienationem factam
 casu non permissio, quamuis ipse uasallus
 men agnati priuandi non sunt, aliā esse
 te uasalli sic priuandi agnatos feudi success-
 sque eorum culpa, quod minimē est dicendum
 rubro, & nigro de feudo sine culpa non
 & ut ait Alex. in d. consil. 2. in 5. col. in 5.
 36 tubicunque feudum est expressē concessum
 & agnationi, seu descendētiā masculinā
 niat ab auo, uel proauo, prout in casu
 delictum unius non nocet aliis. l. cum, qui
 ff. de interdic. & releg. not. Cyn. Petrus, d. 1.
 l. 2. C. de libertis, & eorum liberis. Dynus
 bet. de regu. iur. in 6. Bald. in d. c. 1. §. de
 in d. c. 1. si uasallus feudo priuatur. ¶ Non
 37 ea, qd uoluit Bart. in d. l. cum, qui

na efficitur approbata, ut per eū, & alios in l. si finita.
 §. si de uetigalibus. ff. de dā. tēc. ubi cōcludit delictū
 patris in feudo nocere filio, quia pro responsione cō-
 siderandum est, ut uoluit expresse Bart. in d. l. eum, q.
 & est de mente Doctorum cōmuniter in d. §. deniq.
 & in d. c. 1. §. si uasallus culpa. si de feudo fuerit cōtro-
 uer. & in c. 1. §. item si fratrē. quibus ex cau. feu. amitt.
 & in d. c. 1. §. si uasallus seu. priuatur. & in d. c. 1. an ille, q.
 fratrem interfecit. & et in d. l. 1. C. de bonis liber. & in
 d. l. 2. C. de libert. & eorum liberis. necnon in d. §. si de
 uetigalibus. & in d. l. adoptiuum. §. patronū. de in ius
 vocan. ac et in c. si. extra de feu. & in multis aliis locis
 supra allegatis, quod aut delictū directe commissum
 fuit in dominū, & illud nocet filiis, & et agnatis, quia
 feudū reuertitur ex lege feudi ad dominū, etiā si feu-
 dū esset ex prouidentia, & pacto, ut quia esset cōcessū
 pro se, & filiis, seu descendētibz masculis simpliciter,
 & ito modo pcedit doctrina Bar. in d. l. eū, qui. ut do-
 minus sua iurisdic. habeat ultionem. d. §. deniq. mul-
 ti tamen, ut et in d. l. 1. C. de bonis liber. & in
 d. l. 2. C. de libert. & eorum liberis. ut et in d. l. eū, qui.
 ut dictū fuit, sed quia iste non est casus noster, quia de
 lictū directe, & immediatē nō fuit in dominū cōmis-
 sum, ideo uenio ad aliud membrū Bar. in d. l. eū, qui.
 quod membrum respicit casum nostrum, uidelicet
 quando delictū respiceret directe, & immediatē aliā
 personam, quam personam domini, ut est casus no-
 ster, quia si esset tale delictum, propter quod secundū
 legem feudi, & ciuilitate procedendo uasallus esset pri-
 uandus feudo iuxta textum in d. §. deniq. & in c. 1. si
 uasallus seu. priuatur. & in d. c. 1. an ille, qui fratrem in-
 terfecit. et in d. c. 1. §. item si fratrē. et in d. c. 1. §. si uasal-
 lus culpa. nunc si feudū non sit ex prouidentia, sed
 hereditarium, et sit feudum antiquū, seu paternum,
 delictum nocet uasallo delinquenti, et etiam filiis, et
 descendētibz suis, non aut agnatis, ut in d. §. deniq.
 & in d. c. 1. si uasallus seu. priuatur. et in d. c. 1. §. si uasallus cul-
 pam. cum sum. Si uero feudum paternū debet transire
 ad filios suo iure, hoc est ad eos, ut filios, & nō ut here-
 des, tunc delictum paternum nocere non debet ipsis
 filiis, sed ipsi illud possunt sibi retinere. argu. d. l. eum,
 qui. & in d. l. 1. C. de bonis liber. & in d. c. 1. §. si uasallus
 culpa. & cum hoc dicto pertranseunt doctores cōmuniter,
 ut plenē fuit dictum. ¶ Et quauis ex predictis illud
 etiam sublatum uideatur, super quo audio maximū
 ex aduerso fieri fundamentum, tamen ut clarius con-
 stet de bono iure ipsius Sigismundi, non ab re uisum
 est illud reuocare. Opponitur enim, quod dictus
 Sigismundus in feudo succedere non potest propter
 delictum paternum, quod fuit enorme, & grauissi-
 mum, & proditoriē commissum, ac speciem parri-
 cidii continet, quia Angelus filium, uxorem, sororem,
 & famulos interfecit, ut in l. 1. cum similib. aliās ad hoc
 allegatis supra. ff. ad leg. pompe. de parri. quod casu
 secūm legem feudi, & ciuilitate procedendo, uasal-
 lus feudo est priuandus, & ab eo filii, & descendentes
 omnes ipsius Angeli, sunt excludendi, debetque ad
 agnatos pertinere, si extent, alioquin ad dominum re-
 uertitur, ut in iuribus supra proximē allegatis, maxi-
 mē in d. c. 1. §. denique. quia fuit prima causa beneficii
 amittendi. & in d. c. 1. si uasallus seu. priuatur. & hoc, ut
 dicitur, expresse uoluit Bar. in d. l. eum, qui. cum quo
 pertranseunt alii scribentes communiter, ut Paul. de
 Cast. in d. l. adoptiuum. §. patronū. & in d. §. si de ue-
 tigalibus. ibique Bar. & omnes, ac etiam Doc. cano-
 nistae in d. c. fin. extra de feu. & limitatio, de qua supra
 quod delictum paternum non debeat nocere filiis,
 quando feudum fuit acquisitum filiis, ut filiis, proce-
 dit, quando de alio crimine criminaliter procedere-
 tur, & nō de crimine, propter quod uasallus esset feu-

do ciuilitate, & secundum legem feudi priuandus. Et
 ita expresse sequendo Bart. in d. l. eum, qui. uoluit, &
 declarat Iacobus de S. Georgio in suo tractatu de feu-
 dis in materia priua. feu. uerū. uidendum nunc gene-
 raliter. Sed huic oppositioni respondetur, si rectē con-
 sideretur uerba Bar. in d. l. eum, qui. & Imole in d. c. si.
 de feudis. & in d. §. si de uetigalibus. & Alex. ibi in 14.
 colum. & aliorum dicentium, q. quando feudum pa-
 ternum concessum fuit pro se, & filiis, seu pro gene-
 re, aut per alia huiusmodi uerba, ex quibus inferatur
 feudum debere transire ad filios, & descendentes, &
 iure proprio, ac ex prouidentia, si uasallus commise-
 rit delictū in alium, quā in dominum, propter qd
 secundum legem feudi, & ciuilitate uasallus sit feudo
 priuandus, tunc tale delictum nocere filiis non dēt,
 quin possint in feudo succedere, & hoc modo limita-
 ri debet rex. cum ibi not. in d. c. 1. si uasallus seu. priuatur.
 secundum Alex. in d. §. si de uetigalibus. in 14. col. q.
 limitando, ut supra, dicit per hoc multum singulari-
 ter limitari id, quod uoluit Bar. in d. §. si de uetigali-
 bus. & id etiam, quod ponit rex. in d. c. 1. si uasallus seu
 do priuatur, qui rex. loquitur in terminis, quando ef-
 fer commissum delictum in alium, quā in dominū,
 propter quod secundum legē feudi uasallus priuan-
 dus esset, ut omnes uolunt ibi, & ubiq. quoniam tunc
 regulariter feudum nullatenus ad filios, & descendē-
 tes transire potest, sed ad agnatos, ut ibi dicitur, nam
 illud limitatur nō procedere in casu, quo feudum ef-
 fer ex prouidentia, ut quia esset concessum pro se, & fi-
 liis, & descendētibz, tunc enim delictum non no-
 ceret filiis, quin feudū iure suo retinere possent, & si
 esset delictum, propter quod secundū legē feudi, & ci-
 uilitate uasallus esset feudo priuandus, quia propriē in
 casu isto loquitur rex. in d. c. 1. & consequenter etiam
 in terminis istis intelligenda est limitatio, de qua su-
 pra, ac et id, quod uoluit Bar. in d. l. eum, qui. ff. de in-
 terdictis, & relegatis. super cuius d. Alex. & Imo. hac
 limitationem fundant. Præterea omnes doctores po-
 nentes limitationem supra relatam loquuntur in ca-
 su, quando sit differentia inter casum, in quo delictū
 committitur in dominum, & casum, quo non cōmit-
 titur directe in dominum, sed in alium. Item in casu,
 in quo sit illa distinctio, an propter delictū feudū reuer-
 tatur ad dominū, an uero ad agnatos, prout distingui-
 tur in d. c. 1. si uasallus feudo priuatur. in d. c. 2. §.
 si uasallus culpam. & in dicto c. 1. an ille, qui inter-
 fecit fratrem. quæ iura allegat Barto. in dicto §. si de
 uetigalibus. Sed hæc distinctiones, & iura proximē
 allegata, super quibus fundantur, loquuntur, quan-
 do est commissum tale delictum, propter quod ual-
 fallus, & filii sui regulariter secundum legem feudi,
 & ciuilitate sunt feudo priuandi, non autem crimina-
 liter tantum, ut in dictis iuribus, ac et in d. c. 1. §. deni-
 que. quæ fuit pri. cau. benef. amitt. & in d. c. 1. §. item si
 fratrem. quib. mo. feu. amitt. ergo aperte inferitur, q.
 Doct. qui communiter ponunt dictam limitationem
 q. filius feudo non sit priuandus ob delictum patris,
 quando feudum erat ex prouidentia, loquuntur in ca-
 su, quo delictum esset tale, propter quod secundū le-
 gē feudi, & ciuilitate uasallus feudo priuari deberet, &
 ita manifestē colligitur ex uerbis Imol. in d. c. si. & in
 d. §. si de uetigalibus. & Alex. ibi in 14. col. Pau. de Cast.
 in d. §. patronū. & aliorum oīum, quos supra ad ppo-
 sitū allegaui, & q. aliter corū uerba intelligeret, nō be-
 nē intelligeret, nec alia fuit mēs Bar. in d. l. eū, qui. quē
 pro se allegat præfatus Iaco. de S. Georgio, qui intelli-
 git illud dictum Bar. in delicto, ob quod uasallus secū-
 dum legem feudi, & ciuilitate feudo est priuandus, & tñ
 secundū Bar. ibi, si feudum esset ex prouidentia, & iure p-
 prio debitum filiis, & descendētibz, delictū patris
 y non

non potest nocere filiis, & consequenter, q̄ in casu isto non uendicant sibi locum iura p̄allegata in usu feudoꝝ, quā secundum legem feudi excludunt filios, ac agnatos uocant, ut ibi per Bart. & ita Alex. in locis allegatis supra, maximè i d. §. si de uetigalibus. ad propositum huius limitationis Imol. in d. c. fi. & in d. §. si de uetigalibus. adducit doctrinā Bar. in d. l. eum, qui. Quā limitatio, & communis doctrina imponit falcē ad radicē in terminis nostrā questionis, si p̄supponamus, prout est p̄supponendū, q̄ in casu nostro feudū sit paternum, & fuerit, seu censetur cōcessum pro se, & filiis, & descendētibz masculis, sicq; sit ex prouidentia, prout semper antiquitus cōsuetum fuit concedi, ac ēt sicut camera Ducalis feuda sua concedere per p̄dicta. ¶ Non aduersatur etiam p̄dictis, q̄ licet feudum, de quo agitur, ante, quā ad primum Sigismundum peruenisset, esset antiquum, & antiqui feudi naturam haberet, tamen † postquam de consensu domini fuit emptum ab ipso Sigismundo, coepit esse nouum feudum per mutationem nouā personā, sicut dicitur de nouatione. in l. fi. C. de nouationibus. cum similibus. ita in terminis uoluit Alexand. & est uerissimum in consil. 28. in §. uolui. in 1. & pen. colum. Paul. de Castro in consil. 160. in 2. libro. Sed quando feudum est nouum, indistinctē delictum patris nocet filio, ut uoluit Imol. in d. c. fi. in 10. col. de feudis. & in d. §. si de uetigalibus. ibique Alex. & communiter doctores legistae, atque feudistae, quos supra retuli, & ita loquitur Andr. Isern. in d. c. i. si uasallus feudo priuatur. in uersic. nisi. ergo in casu nostro Sigismundus iunior ob delictum paternum ad feudum non est admitendus, quia pro responsione dici potest, † quod posito, sed nō concessio, quod diceretur feudum nouum, prout differt à paterno, tamen ex quo fuit concessum pro filiis, & descendētibz, & sic dicitur debitum ex prouidentia, delictum patris saltem, quod non respicit dominum, non potest filiis nocere, ut est de mente Pauli de Castro, & aliorum, ut supra declarauimus, & nunc aliter non refero. Secundo respondeo, q̄ quamuis feudum hoc potuerit dici nouum respectu ipsius Sigismundi emptoris, eiusque filij Angeli, ut proprie loquitur Alexan. in d. consil. 28. cum similibus. tamen respectu Sigismundi nepotis non dicitur esse nouum, sed autum, & paternum ad differentiam noui feudi, ut expresse uoluit Alexan. in consil. 2. & in consil. 15. in §. uol. & Paul. de Castro in d. consil. 160. Et probatur, quia † feudum paternum dicitur, quod habuit initium saltem ab auo, & proprie dicitur paternum usque ad quartum gradum inclusiue, ultra uerò quartum gradum dicitur antiquum proprie loquendo, largē autē loquēdo paternum dicitur etiam id, quod saltem initium habuit ab auo usque in infinitum, ut declarant domini feudistae in p̄lud. feudo. & ibi P̄positi. in 6. diuisione. Bal. etiam in c. 1. §. & quia de his, qui feudū dare possunt. & in auth. defuncto. C. ad tertullianum. cū aliis supra ad hoc allegatis, sed respectu lineae Sigismundi iunioris feudum habet initium ab auo suo, ergo quoad ipsum non dicitur nouum, sed paternum. ¶ Aliis, quae primo loco supra fuerūt cōtra Sigismundum modernū adducta, stantibus p̄missis ad illius fauorem allegatis, facile responderi potest, & primo fundamento, q̄ ob crimen parricidij Sigismundus uasallus, eiusque filij, & descendentes secundum legem feudi, & ciuilitate feudo debuerint priuari, & in eo succedere possent, illis uerò non extantibus, prout in ueritate in casu nostro non extant, tunc feudum non confisecatur, sed ad dominum reuertatur iuxta ea, quae habentur in d. c. 1. §. si uasallus culpam. & ibi scri-

bentes feudistae, si de feudo fuerit contrarium dominum, & agnatos. & in c. 1. si uasallus ueretur. cum similibus aliis saepius supra allegatis iis, quae habentur per Paulum de Castro p̄tium. §. si patronum. ff. de in ius uocandis in d. §. si de uetigalibus. in 11. colum. p̄ de damn. infect. & per P̄positi. in d. c. 1. §. his, qui feudum dar. possunt. in 12. col. Huius fundamento, q̄ est potissimum inter alia Sigismundo moderno ob stare uidetur, respici potest ex iis, quae latissime dicta sunt in mo fundamento facto ad fauorem dicti Sigismundi. Similiter ex illis tolluntur secundum, & tamentum prium, quae in effectu ad id tendunt. ¶ Non obstat quartum argumentum reuerti debeat ad dominū propter delictum qui sibi, filiis, & agnatis potuit prauidicare, argumento paulo ante fuit expresse responsu. verfic. non aduersatur etiam p̄dictis, & autem fundamento, quod magis vrget, potest, quod † illa theoria dom. Andree Iserni in princip. si uasallus seu. priuatur (in qua sententia facit, an feudum fuerit concessum se, & filiis suis nominatim, an uerò pro se, & simpliciter, q̄ primo casu delictum patris nominatim nominatis, secundo autem casu sic) procedo nouo, & nouiter acquisito per patrē, quoniam ex quo essemus in feudo nouo, ipse potuit prauidicare filiis, pro quibus autem dum per uerba indefinita filiis, & simpliciter quādo filij fuissent nomine proprio uocati non sumus in feudo nouo, sed in auito, & declaratum est, in quo feudo paterno potius delinquendo, seu alio modo prauidicare descendētibz, pro quibus fuisset feudum ex prouidentia, & consequenter quibus proprio deberetur, ut supra saepius dictum, do respondeo, quod posito, sed non concessio essemus etiam in feudo nouo, tamen in non potest filiis suis prauidicare delinquendo aliter, quando feudum deberetur filiis nominatim, & iure proprio, ut quia esset acquisitum, & descendētibz, seu aliter deberetur prauidicare descendētibz, non ut heredibus, sed ut descendētibz, pro ut deberetur in casu nostro, pra conclusum fuit ex mēte doctorum communi. Et si Isernia in hoc contrarium uoluit, maxime quoniam doctores legistae, canonistae, & feudum muniter contrarium uolunt, ut supra probatum ab hac communi sententia non est recessum. ¶ Tio respondeo, quod Isernia debet intelligi, si feudum fuisset requisitum pro filiis, ut tamen tunc delictum patris nocet filiis etiam paternum, quando erat tale delictum, propter secundum legem feudi, ciuilitate loquendo, quod erat priuandus, et in hoc casu (semper) supra dictum fuit. Differentia ergo, quoniam ibi, non aduersatur, immo uidetur facere rem dicti Sigismundi, nam uidetur ex mēte ferri, quod aut quis recipit feudum pro se, & nominatim pro filiis, puta dicendo accipio pro me, & sic pro filiis nominatis per nomen meum, & tunc delictum paternum filiis nominatim poterit, quibus feudum fuit debitum iure ex prouidentia, & iste est casus noster, cum per res communiter pertranscunt, ut saepe dicitur, quis accipit feudum pro se, & filiis non nominatim, sed uel simpliciter nulla facta mentione, & in casu intelligi ēt acquisitū pro illis, ut huiusmodi c. 1. §. licet diuersū. de alienatio. feudi. & dicitur

in c. 1. an agna. vel filius. vel dicendo pro filiis heredibus, quibus casibus feudum censetur esse quid hereditarium, ad quod filii, & descendentes non possunt admitti, nisi sint heredes, veluti supra dictum fuit, maxime per ea, quae habentur in c. 1. an agna. vel fil. vbi Bal. & alii, & per Alex. in d. c. 6. §. 1. 18. 23. & 26. in 3. vol. & habetur in c. 1. de eo, qui sibi, & heredibus. ibiq; Bald. & alii cum sim. allegatis supra in septimo argumento cōtrario. Et hic non est casus noster: quare illa doctrina licet vel non aduersatur, vel potius pro ipso Sigismundo facit. ¶ Non aduersatur etiam sextum argumentū qd feudum sit apertū domino, propterea quia delictū recipit feudum, & commissum est in legem feudi taliter, qd delictū potest dici respicere directē dominū, quoniam fuit offensus uasallus domini, hoc est filius uasalli, qui etiam erat de uocatis ad feudum per ea, qd late dicta sunt in hoc sexto argumento, quia pluribus modis responderi potest, primo qd praedicta non procederent, quando feudum deberetur filiis, ut filiis, & iure proprio, nam tunc pater mediante delicto suo non posset praedicare filiis in eo, quod eis deberetur iure suo, ut est de mēte Bar. in d. l. cū, qd de interdictis. & aliorum, quos supra in primo fundamento facta p. Sigismundo allegauit: secundo respondeo, quod praedicta procedunt, quando uasallus interfecisset cōuassallum suum, seu alium uasallum domini, qui esset de presenti uasallus, & feudum possideret, & sic haberet ius in re de presenti in ipso feudo, & ita proprie loquitur text. in d. c. 1. an ille, qui interfecit fratrem, & ibi Bal. Praepositi, & alii, ac etiam alibi uariis in locis, exemplificando in uasallo, qui interfecit fratrem suum, ut habere totum feudum, & sic etiam partem fratris, uel qn interfecit alium extraneum uasallum domini sui, sed in casu nostro iste filius, qui fuit interfecit a patre suo Angelo, non habebat ius in re, sed ad rem, qd quod est longe debilius, iuxta quae habentur in c. 1. de concessi. praebend. in 6. & in c. quod autem. ibiq; Abbas de iure patronatus. c. 1. de concessi. praebend. & Bar. in l. conditionis. c. de pactis. ¶ Septimo argumento fuit responsum supra, & praeteritum per ea, quae dicta sunt in primo fundamento facto pro Sigismundo. Nec obstant illa, quae in instrumento uenditionis feudi continentur, quando Sigismundus emit feudū pro se, & heredibus, & ad habendum, tenendum, & c. quia respōdetur aliud esse, qd ab initio quis emerit feudum à domino immediate pro se, & heredibus suis, & cū clausula ad habendum, & tenendum, & cum aliis clausulis naturam feudi alterantibus, & tunc tale feudum dicitur merē hereditarium, & transire potest ad foeminas, quia non dicitur retinere propriam naturam feudū, ut in c. 1. de feudo non habent. propriam naturam. & in c. 1. in fin. si de feudo fuerit contentio inter domini & agna. & ubiq; per gl. & Doct. & ita intelligantur ea, quae habentur per Decium in conf. 390. & per Bal. in c. significauit. in prin. de rescrip. Rom. in conf. 367. in ultima col. Odo. in summa de feudis, in titulo qd possunt succedere in feud. Bal. in l. qui se patris. in penul. col. C. unde liberi. & in l. liberti, liberteq; C. de operis libert. in ult. col. & in l. si quam. C. de operis libert. & iste non est casus noster. Aliud est, qd feudum aliquis antiquum sit ex prouidentia, ut quia sit concessum pro se, & filiis, & descendentes masculis, & uendatur alicui per uasallum cum consensu domini, qui consensit non ut infensans, sed ut simpliciter alienationi consentiens, iuxta tex. in titulo de prohib. feud. aliena. per Fed. & in c. 1. §. si titius. si de feu. fuerit contentio inter dominū, & agna. cū si. & tūc illud feudū sic antiquum retinet naturā primāuā, & regulatur secundū antiquam consuetudinē ipsius feudi, ut uoluit Alex. in conf. 5. in 3. col. in 3. uol. per not. per Bar. & Bal. in

auth. qui rem. C. de sacros. eccl. & in l. etiā. per Bald. ff. soluto matrimonio. & plenius dictum fuit supra circa finem primi fundamenti, & illa uerba pro se, & heredibus, & clausula ad habendum, & tenendum appositā in instrumento uenditionis prolata inter emptorem, & uenditorem non dicuntur alterare primā naturam feudi, quia huiusmodi uerba non fuerunt expressa inter emptorē, & dominum per praedicta. ¶ Nō obstat octauo loco doctrina Bal. in d. l. qui se patris. in 6. col. ut supra, inducta, quia t debet intelligi, quando auus receperit feudum pro se, & liberis heredibus, secus si pro se, & liberis simpliciter, uel pro filiis, & descendentes masculis, prout in casu nostro feudum sic cōsetur debitum per sepius repetita, alioquin Bal. esset sibi met contrarius, cum ipse uariis in locis contrarium senserit, ut in d. c. 1. si uasall. feud. priuatur. & in aliis locis supra per me alleg. Doctores communiter idem uoluerunt, ut per Imolam, & Alex. in d. §. si de uetigalibus. in 14. col. & per Imolam in d. c. fin. in 1. col. extra de feudis, cum aliis similibus. ¶ Vltimo loco etiam non aduersatur id, quod dicebatur de clausula illa, ad habendum, & tenendum, quia ex praedictis sublatum apparet. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Feudum propter delictum uasalli an sit publicandum, & fisco acquirendum, & nu. 10. 11. 12. 13. 14. & 15.
- 2 Ius patronatus cum uniuersitate bonorum transire potest.
- 3 Feudum hereditarium debet publicari propter delictum uasalli, ob quod illius bona publicantur, & nu. 15.
- Et quomodo ad fiscum transeat, nu. 11.
- 4 Feudum concessum simpliciter pro se, & filiis, & descendentes masculis an censeatur concessum ipsis, ut heredibus, & nu. 14.
- 5 Feudum propter crimen parricidii à uasallo commissum ad quos transeat.
- 6 Iniuria uxori illata dicitur marito illata.
- 7 Feudum propter offensam à uasallo delinquente domino illatam, cui aperitur.
- 8 Feudum non confiscatur propter quodcunque crimen etiam grauissimum.
- 9 Et an propter homicidium fratris domini feudum domino aperiat.
- 10 Feudum concessum pro se, filiis, & descendentes, & sic ex prouidentia debitum ad fiscum etiam quoad fructus non transit.
- 11 Bona expressè ab homine prohibita alienari ultra iuris prohibitionem non possunt cum publicatione bonorum etiam quoad solum fructuum perceptionem, uita delinquentis durante, ad fiscum transire.
- 12 Feudum antiquum, et autum concessum generi, seu agnationi, aut descendentes masculinae ex delicto uasalli etiam graui ad fiscum cum publicatione bonorum non transit, sed descendentes uasalli reseruantur.
- 13 Assassinatorum crimen est nefandum, & atrocissimum, & grauissime puniendum.
- 14 Fratris uxorem interficere non dicitur esse crimen parricidii.
- 15 Uasallus interficiens fratrem domini, uel fratrem suum an feudo priuetur.
- 16 Assassinatorum crimen non committitur sine mercede, uel illius promissione.
- 17 Feudum ex prouidentia concessum pro se, & filiis, & descendentes masculis etiam ex crimine assassinatorum commissum non publicatur, nec fisco applicatur.

E P I T O M E.

FEUDVM antiquum ex prouidentia concessum pro se, & filiis, & descendentes masculis propter crimē ab uno ex dictis descendentes etiam proditorie, & per uiam assassinatorum commissum in occidendo uxorem fratris sui ad fiscum cum publicatione bonorum etiam quoad solum commodum fructuū, uita illius delinquentis durante, nō trāsire, hic probatur.